
ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΝΕΚΡΟ

Ἦλθε ἓνα ἄγγελμα πικρὸ
μακρὰ ἀπ' τὸ Παρίσι
καὶ ὄλα ἐσκοτεΐνιασαν
Ἀνατολὴ καὶ Δύσι.

Τί μέρα ἐξημέρωσε
καὶ τί πικρὸ μαντᾶτο
σάν μᾶς τὸ τηλεγράφησαν
μακρὰ ἀπὸ κεῖ κάτω.

Χάσαμε τὸν ἐθνάρχη μας
χάθηκε ἡ χαρὰ μας
ἄς κλάψουμε, ἄς κλάψουμε
τὴ μαύρη συμφορὰ μας.

Ὁ ἥλιος ὅπου ἔλαμπε
δὲν θὰ ξαναφωτίση
θὰ εἶνε πάντα σκοτεινὴ
Ἀνατολὴ καὶ Δύσι.

Ἔτσι λοιπὸν προσμένουμε
νὰ κατεβῆς στὴν Κρήτη,
Λευτερη μου πῶς θὰ σὲ δοῦν
ἐκεῖ στὸν Ψηλοῤῆτη;

Ἐλάτε νὰ τὸν κλάψουμε
νὰ ποῦμε μοιρολόγια,
ἐλάτε νὰ τοῦ ψάλουμε
τὰ ὑστερνὰ του λόγια.

Κλαῖνε παρθένες λυγερὲς
κλαῖνε τὰ παλληκάρια
βογγᾶν τῆς Κρήτης τὰ βουνὰ
βογγᾶνε τὰ λαγγάδια.

Κλαῖνε μαζί τους καὶ θρηνοῦν
παλαιοὶ καπεταναῖοι
κλαῖνε τὰ γυναικόπαιδα
καὶ ὄλη ἡ Ἑλλάδα κλαίει.

ΑΡΙΑΔΝΗ ΒΟΓΙΑΝΤΖΑΚΗ ΒΕΛΜΟΥ
